

og naturligere ved — som i den svenske Lov — at rette Erstatningen efter Børneantallet. Ligeledes vil jeg sige, at for den Familieforsørger, som bliver fuldt arbejdsudygtig, den, der mister et Ben eller den høje Arm, er de 4,800 Kr. eller 75 eller 80 pCt. deraf, for det er jo kun i ganske enkelte Tilfælde, at hele Summen tildeles ham, i Virkeligheden saa godt som ingen Erstatning. I saadanne Tilfælde vilde jeg sympatisere med, at Erstatningen i Form af en Rentebetaling gik ikke saa lidt højere op, mod at man paa den anden Side slipper for de mange smaa Erstatninger, som ikke gøre nogen Gavn. Balance tror jeg, der derved vilde komme for Arbejdsgiverne, som skulle betale, og jeg tror, at denne Omordning vilde gøre meget mere Gavn for dem, der skulle nyde godt deraf.

Dette er nogle Antydninger om det store Principspørgsmaal, men af de Grunde, jeg har nævnt, skal jeg ellers undlade at komme ind paa de talrige Ønsker, jeg har med Hensyn til Ulykkesforsikringslovgivningen, og skal kun ønske, at det Lovforslag, hvorpaa vi til sin Tid skulle grundlægge en Revision af Ulykkesforsikringsloven, maa komme fra Regeringens Side, og ligeledes ønsker jeg i høj Grad, at det Forslag, hvorpaa vi skulle grundlægge en Udvidelse til hidtil uforsikrede Erhvervs-klasser, ogsaa maa komme til at foreligge fra Regeringens Side, thi der er ingen Tvivl om, at navnlig efter at Regeringen nu har en Autoritet til Raadighed, som er saa fuldt ud inde i alle disse Spørgsmaals Enkeltheder som Arbejderforsikringsraadet, er det fra Regeringen, et saadant Forslag maa komme. Derfor underkender jeg ikke den gode Mening, som kan ligge i, at man fra den anden Side stadig rører ved dette Spørgsmaal og kalder paa det, men Revisionsforslaget skal komme og maa komme fra Regeringens Side.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Martin Olsen): Jeg kan tiltræde de Udtalelser, som ere fremsatte af det ærede Medlem, der nu talte, om, at det ønskeligste vilde være, hvis Regeringen var fremkommen med et Forslag til en Revision af Ulykkesforsikringsloven; men da Regeringen ikke er fremkommen med et saadant Forslag, og da der fra alle Sider er Trang til at faa en Udvidelse af Loven, have vi Forslagsstillere ment at maatte røre ved Regeringen og søge at faa den dertil. — Jeg takker i øvrigt de ærede Medlemmer af Tinget, som have haft Ordet angaaende denne Sag, fordi de ere enige

med os i, at der maa tages fat paa den Ting, og jeg haaber ogsaa, at det, at Sagen er rejst her, om end sent paa Samlingen, skal kunne faa den Virkning, at et Forslag kan fremkomme i Begyndelsen af næste Rigsdagssamling fra Regeringen.

Da vi ere saa langt fremme paa Samlingen, og da jeg ikke paa nogen Maade ønsker at bidrage til, at Rigsdagssamlingen forlænges, vil jeg heller ikke komme langt ind paa de Enkeltheder, som ere fremsatte af ærede Medlemmer. Kun ganske enkelte Ting skal jeg berøre, fordi jeg mener, at de fortjene et Svar. Den ærede sidste Taler omtalte det meget store Princip, om man skulde bevare Kapitalforsikring eller gaa over til Renteforsikring. Dette Spørgsmaal have vi ikke turdet røre ved, men der er selvfølgelig store Spørgsmaal der, som kunne tages op til Overvejelse. Det have vi, som sagt, ikke turdet røre ved, fordi vi ikke have villet gribe ind i for stor Udstrækning. Det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) mente, at Følgerne af dette Forslag vilde blive saa ganske overvældende, for Statskassen og vilde medføre en Merudgift af 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., saaledes forstod jeg i alt Fald det ærede Medlem. Det ærede Medlem omtalte Fiskerne og mente, at Landbrugsarbejderne maaske dog vilde være lige saa stor Fare underkastede som Fiskerne. Er det rigtigt? (N. Andersen: Nej!) Ja, saa har jeg misforstaaet det ærede Medlem paa dette Punkt. Men jeg vil henvise til, at Fiskernes Ulykkesforsikring omtrent bæres, hvad selve Erstatningerne angaa, af Fiskernes Kontingent, De 5 Kr., som Fiskerne betale, dække i det væsentlige Erstatningerne. Hvad der gaar til der ud over, hvad Administrationen kræver, skydes til af Statskassen, men i det væsentlige udredes Erstatningerne ved Fiskernes Ulykkesforsikring af dem selv ved de 5 Kr., de betale. Jeg vil anse Landbruget for at være af en betydelig lavere Fareklasse end Fiskeriet.

Det er umuligt for os andre, som ikke have det nødvendige Materiale til Raadighed, at faa en tilnærmelsesvis rigtig Oversigt over de finansielle Følger af Forslaget, og om Regeringen kan skaffe den, er endda et Spørgsmaal, men det kan den maaske. Vi have skønnet, at ca. $\frac{1}{4}$ Million Arbejdere ville inddrages under Forslaget, men dermed er det ikke givet, at Risikoen for Statskassen skulde stige i samme Forhold. Det kommer an paa, i hvor høj Fareklasse vedkommende Virksomhed befinder sig, og jeg tror ikke, at